



עמ"ת 31274/10/15 - שגיב אליאס (עציר) - בעצמו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

22 אוקטובר 2015

עמ"ת 31274-10-15 אליאס(עציר) נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופט אלון אינפלד

שגיב אליאס (עציר) - בעצמו

העורר

ע"י ב"כ עו"ד חן בן חיים

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

ע"י ב"כ עו"ד ליאור בוקובזה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לפני ערר על החלטת בית משפט השלום לתעבורה באשדוד (כב' השופטת שוורץ) מיום 15/10/2015 בה דחתה את בקשת העורר לעיון חוזר.

המדובר בבקשה של העורר לשחררו ממעצרו על מנת לאפשר לו להשתתף בחתונה של גיסתו.

מובהר כי העורר הוא גם עצור וגם אסיר. החתונה אמורה להיערך במזל טוב ביום 26.10.15. העורר פנה באמצעות באתר כוחו לבית משפט השלום באשדוד ביום 13.10.15, בבקשה הובהר במי שהוא גם עצור וגם אסיר. העורר ביקש מבית המשפט לדון בבקשה וזאת לאחר שטען כי פנה לשב"ס אשר סירב לדון בבקשתו בשל היותו עצור.

בית משפט השלום ביקש את תגובת המדינה אשר הודיע באופן לקוני כי הם "מתנגדים לבקשה", ללא כל נימוק לגופו של עניין. בית המשפט, מבלי לקיים דיון, נתן את החלטתו כאמור ביום 15.10.15, ובה דחה את הבקשה. בית המשפט ציין כי ראוי היה להגיש את הבקשה לפי נהלי שב"ס, ומכל מקום על העניין חלים באופן עקרוני נהלים של שב"ס אשר אינם מאפשרים יציאה לאולם חתונות. בית המשפט הדגיש כי מדובר במי שנעצר מחמת מסוכנותו ואין לשחררו.

יוער שבית משפט השלום טעה לחשוב שבקשת העורר לא כללה את העובדה כי מדובר במי שמרצה עונש מאסר, אך עובדה זו אכן מופיעה בבקשה.



הסנגורית מודעת לכך שמדובר במציאות מורכבת בה יש כפל סמכויות בשים לב לכך שמדובר במי שהוא גם עצור וגם אסיר. הסנגורית מבקשת שבית המשפט יפעיל את סמכותו ויקבע כי ניתן להורות על שחרור למספר שעות ולו תחת מנוף כלכלי מחמיר והנחיות מפורטות לערבים. הסנגורית סבורה כי אם תינתן החלטה מתאימה, תוכל לפעול במקביל ולקבל אישור של שב"ס לחופשה מיוחדת.

אקדים הערה פרוצדורלית ואציין שלא נכון היה ליתן החלטה לגופו של עניין מבלי לזמן את הצדדים לדיון. מן הראוי היה לאפשר לעורר לטעון בעל פה בעניין זה, ואין דוחים בקשה לעיון חוזר בהחלטה ללא דיון, אלא במקרים חריגים מאוד שאינם מתקיימים כאן.

עוד אציין כי משביקש בית המשפט מהמדינה להגיב בכתב, ראוי היה על המדינה שתיתן תגובה מנומקת ולא תגיב באופן סתמי. זאת, אף אם המדינה הניחה כי נוכח ההתנגדות יתקיים דיון.

הצדדים הציגו פסיקה העוסקת במצבים של מעצר (מצד הסנגורית) או מאסר (מצד המדינה). הכלל לגבי קבלת חופשה משב"ס הוא שיש לבקש את הבקשה באופן רשמי ובכתב זמן רב מראש, 45 יום, זמן המאפשר לשב"ס לבדוק את הבקשה במישור המודיעין, המשמעת ועוד, ולגבש עמדה. הדבר אף מאפשר להגיש עתירת אסיר במקרה של מחלוקת.

הסנגורית הראתה כי היו מקרים בהם בתי המשפט אישרו חופשות קצרות לצורך אירועים דומים. זאת, הן בבית משפט זה והן בבתי משפט אחרים והכל בהתאם לנסיבות שכל מקרה לגופו.

לעניין המקרה הזה הדגישה הסנגורית את הנסיבות האישיות המיוחדות של העורר, ואת קרבתו המיוחדת לגיסתו שאף שאינה קרובת משפחה מדרגה ראשונה באופן פורמאלי, הרי שהיא קרובה לליבו בדרגה ראשונה.

למרבה הצער לא אוכל להיעתר לערר.

אציין כי באופן עקרוני מידת המסוכנות של העורר כעולה מהחלטת בית המשפט נשוא הערר והחלטת בית המשפט המקורית מיום 26.7.15, היתה יכולה לאפשר בדיקה קונקרטית של תנאים המוצעים על ידי המשפחה ויתכן שניתן היה, בהקשר זה, לבדוק את אפשרות היציאה לחופשה. אולם, כאמור במקרה זה הכליאה נובעת משני צווים, צו מאסר וצו מעצר, והסמכות היא כפולה. אכן, יתכן שלו היתה הבקשה מוגשת מבעוד מועד, ניתן היה לבחון את מכלול הנסיבות בשתי המערכות, הן בבית המשפט והן בשב"ס ואם שני הצדדים היו נותנים החלטה המאפשרת את החופשה, הרי שניתן היה לקיימה.

אולם, אין זה ראוי שבית המשפט יחליט בעניין כזה על רגל אחת. לא נכון לשחרר אדם שהוא אסיר, אף במסגרת הליך המעצר, מבלי לקבל את עמדת שב"ס. נכון היה גם לאפשר בדיקה מפורטת של הערבים



המוצעים והתוכנית לפיקוח. לא ניתן לעשות זאת כעת שכן החתונה היא בעוד ימים ספורים. יתרה מזו, כפי שציין התובע בצדק, אין תוחלת ואין סיכוי לקבל אישור של שב"ס ליציאה כזו בהתראה כה קצרה.

סיכומו של דבר, המדובר בבקשה שאינה מעשית ולפיכך אין מנוס מדחיית הערר.

ניתנה והודעה היום ט' חשוון תשע"ו, 22/10/2015 במעמד הנוכחים.

אלון אינפלד , שופט